

napisane. V romanu *Harry Potter and the goblet of fire* nastopa smešna Madame Maxime, ki na šolski zabavi govori francosko-angleško mešanico, kot da je v kakšnem zabavišču. Romana Judith Kerr *When Hitler stole pink rabbit* in Gaye Hicyilmaz *The frozen waterfall* pa predstavljata napredek v vrednotenju znanja tujih jezikov v mladinski literaturi. Obe avtorici na podlagi lastnih izkušenj življenja v tujini poudarjata pomen, ki ga ima znanje jezika države, v katero si prišel, saj to pomeni, da znaš pravilno izraziti svoje misli in se tako v novi družbi bolje znajdeš in vsestransko napreduješ.

Carol Strauss Sotiropoulos v svojem eseju obravnava priročnik za vzgojo otrok Marie in Richarda Edgewortha *Practical education*, 750 strani dolgo delo,

namenjeno staršem in vzgojiteljem. Delo je nastalo v 18. stoletju. Oče in hči Edgeworth zagovarjata razumsko vzgojo, ki temelji na premišljenih dejanjih in tehtnih odločitvah brez čustvenih izlivov. Pri vzgoji je pomembno dosledno izvajanja izrečenega, saj neskladja med besedami in mišljenjem slabo vplivajo na otroke. Da bi podkrepila svojo teorijo, je Maria Edgeworth napisala novelo *The good French Governess*, kjer v obliki leposlovne pripovedi razlaga pravilne pedagoške prijeme. Delo pa ni doseglo svojega namena, saj navzkrižja v zahtevah ideologije in potrebah fikcije sprožata v bralcih številna vprašanja o pravilnosti pristopa.

Acı Derganc

SLOVENIJO JE OBISKAL TONN TELLEGEN

Sredi lanskega decembra se je na povabilo Veleposlaništva Kraljevine Nizozemske nekaj dni mudil v Ljubljani

nizozemski pesnik in pisatelj Toon Tellegen (1941). Njegove nenavadno izvirne, izjemno duhovite živalske zgodbe, ki jih

piše in objavlja že od leta 1984, so prevedene že v 14 jezikov, nad njimi pa se enako navdušujejo tako mladi kot odrasli bralci. Slovenski bralci so jih imeli priložnost spoznati v prevodu Tanje Mlaker v reviji *Ciciban* (z ilustracijami Mojce Osojnik) in knjigi *Zabava na luni* (z ilustracijami Ane Košir), ki je izšla leta 1999 pri Založbi Mladinska knjiga. Na literarnem večeru (v Mini teatru na Ljubljanskem gradu ga je vodila Anita Srebnik, docentka za nizozemski jezik na Filozofski fakulteti v Ljubljani) je Tellegen med drugim razkril, da kljub uspehu, ki ga je doletel, še vedno redno slušbuje

kot zdravnik. Zgodb, v katerih se poleg zdaj že skoraj 200 različnih živali (vsaka živalska vrsta je zastopana le s po enim primerkom, hkrati pa so vse živali enako velike) največkrat pojavljajo še torte in pisma, pa se mu je nabralo že skoraj 400. Tellegenove zgodbe, ki jih preveva brezčasna melanholija, ne ponujajo nobenih odgovorov, samo veliko čudnih vprašanj, vsaka od njih pa priča, da je mogoče še vedno tako rekoč vse, kar je zares pomembno, povedati na poldrugi strani – in to z najpreprostejšimi besedami.

Andrej Ilc

